

вчення та застосування у роботі з протидії торгівлі людьми.

Перспективи подальших розвідок полягають у дослідженні механізму спричинення шкоди безпосередньому об'єкту торгівлі людьми; виділенні пропозицій щодо вдосконалення напрямків розслідування злочинів цього виду

ЛІТЕРАТУРА

1. Кохан Г.Л. Становлення міжнародно-правового співробітництва в боротьбі з рабством та работоргівлею // Проблеми законності: Респ. міжвідом. наук. зб. –2001. – Вип.47. –С.212-216.

2. Загальна декларація прав людини. –К.: Укр. Правнич. Фундація, Вид-во Право, 1995. –12 с.

3. Декларація про викорінення насильства проти жінок від 20 грудня 1993 р. // Нелегальна міграція та торгівля жінками у міжнародно-правовому контексті: У 2-х кн. – Кн.2. –Ч.3 /За ред. Ю.С. Шемшученка. –К.: Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, Київський ун-т права, Нац. акад. внутр. справ України, 2001. –С.163-168.

4. Рекомендація Парламентської Асамблеї Ради Європи 1325 про торгівлю жінками та примусову проституцію в державах-членах Ради Європи від 23 квітня 1997 р. // Там же. –С.429-431.

5. Конституція України // ВВР України –1996. –№ 30. – Ст.141.

6. Международное право: Учебник /Б.М. Ашавский,

К.Г. Борисов, В.Г. Бояршинов и др. /Под ред. Ю.М. Колосова, В.Н. Кузнецова. –М.: Междунар. отношения, 1998. – 624 с.

7. Блищенко И.П., Фисенко И.В. Международный уголовный суд. –М.: Закон и право, Изд. Объед. ЮНИТИ, 1998. –240 с.

8. Милевский А.И. Уголовно-правовая борьба с торговлей несовершеннолетними. Автореф. дис... к-та юрид. наук: 12.00.08 /Моск. акад. МВД России. –М., 2000. –25 с.

9. Іващенко В.О. Кримінологічні та кримінально-правові аспекти боротьби з торгівлею жінками та дітьми. Автореф. дис... к-та юрид. наук: 12.00.08 /Нац. акад. внутр. справ України. –К., 2000. –19 с.

10. Хавеман Р., Війерс М. Огляд законодавства про боротьбу з торгівлею людьми в Україні. –К.: МОМ, 2001. –96 с.

11. Денисов С.Ф. Кримінальна відповідальність за торгівлю неповнолітніми // Боротьба з торгівлею жінками: проблеми вдосконалення законодавства та завдання органів внутрішніх справ України // Вісник Ун-ту внутр. справ. –1999. –Спецвипуск. –С.55-61.

12. Заключительный акт Берлинской Африканской конференции, принятый 26 февраля 1885 г. // Собрание важнейших трактатов и конвенций, заключенных Россией с иностранными державами (1774-1906). –Варшава: Типогр. Варшавского Учебного Округа, 1906. –С.231-248.

Надійшло до редколегії 04.07.2003

ПОЛУЛЯХОВ О.В. ПРОБЛЕМЫ РАССЛЕДОВАНИЯ УГ ОЛОВНЫХ ДЕЛ, СВЯЗАННЫХ С ТОРГОВЛЕЙ ЛЮДЬМИ

Показано становление и пути усовершенствования методики расследования преступлений, связанных с торговлей людьми.

POLULJANOV O V. PROBLEMS OF INVESTIGATION OF THE CRIMINAL CASES CONNECTED TO TRADE BY PEOPLE

Becoming and is shown a way of improvement of a technique of investigation of the crimes connected to trade by people.

УДК 347.963:35.072.6+349.2

Є.М. ПОПОВИЧ

Національний університет внутрішніх справ

УДОСКОНАЛЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАГЛЯДУ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ ЗА ДОТРИМАННЯМ ТРУДОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Розглянуті питання правового регулювання організації та діяльності органів прокуратури в сфері нагляду за дотриманням нормативних приписів, покликаних регулювати трудові та тісно пов'язані з ними відносини. Зроблено аналіз пропозицій до Кодексу законів про працю України та Закону України "Про прокуратуру".

Захист трудових прав та законних інтересів працівників багато в чому визначається рівнем ефективності

прокурорського нагляду за дотриманням усіма учасниками суспільно-трудова відносин законодавства

України про працю. Рівень ефективності даного різновиду прокурорського нагляду прямо залежить від повноти та якості нормативно-правового забезпечення останнього. Незважаючи на важливість питання удосконалення нормативно-правового забезпечення нагляду органів прокуратури за дотриманням трудового законодавства, вони чомусь залишилися поза увагою дослідників. Заповнити цю прогалину в певній мірі призначена ця стаття. Автор, використовуючи творчі здобутки вчених у сфері організації й управління діяльністю системи органів прокуратури (М. Мичко, О. Красноокій, В.М. Парашук, М.В. Касюга, Л.М. Давиденко, В. Сухонос та інші), в межах даної статті поставив перед собою і вирішив наступні завдання: а) визначив ефективність прокурорського нагляду за дотриманням трудового законодавства; б) з'ясував особливості правового регулювання діяльності органів прокуратури; в) зробив позиції до чинного законодавства.

“Ефективність” походить від слова “ефект” - дія, результат чого-небудь; “ефективний” - дає певний ефект [1, с.609]. Звідси, “ефективний” означає дії, які призводять до потрібних результатів. В теорії управління, наприклад, пропонується вираховувати ефективність за формулою $E = P_z / P_f$, де E - ефективність; P_z - запланований результат; P_f - фактичний результат [2, с.58]. Однак це визначення і формула неточні, бо, як обгрунтовано звернули увагу В.Г. Афанасьєв і Д.А. Урсул, “чи можна вважати діяльність ефективною, якщо результат отриманий, витрати мінімальні, але мета, поставлена на початку діяльності, не реалізована?” [3, с.16]. У цьому зв'язку вчені пропонують розглядувати ефективність як співвідношення мети і результату, вводячи, таким чином, в поняття ефективності міру цілереалізації. Відомий дослідник сучасного менеджменту С.К. Керто констатує, що управлінська ефективність визначається в межах використання ресурсів залежно від досягнення організаційної мети [4, с.37]. К.Ф. Скворцов пише: “Ефективним прийнято вважати все те, що призводить до бажаних результатів і тому є дієвим. Бажаний результат співпадає з метою. Відповідно, ефективність є досягнення цілі. А рівень ефективності визначається мірою досягнення цілі” [5, с.21]. В.А. Козбаненко зауважує, що ефективність управління - це один з основних показників удосконалення управління, який визначається шляхом співвіднесення результатів управління та ресурсів, витрачених на її досягнення. “Ефективність управління можна оцінити шляхом співвідношення отриманого прибутку й витрат на управління. Але така елементарна оцінка, - застерігає дослідник, - не завжди є коректною, бо результат управління: не завжди вимірюється прибутком; призводить до прямого і непрямого результату; може бути не тільки економічним, але й соціальним, соціально-економічним, політичним, соціально-психологічним” [6, с.334-335].

В дослідженнях вчених, які займаються проблемами підвищення ефективності функціонування органів про-

куратури, також простежується методологічне положення, що ефективність - це міра досягнення цілей, поставлених перед прокуратурою та її посадовими особами. Як гадають В.І. Басков та Б.В. Коробейников, ефективність (дієвість, результативність) прокурорського нагляду визначається мінімальною витратою часу і процесуальних засобів для виконання прокурором задач по зміцненню законності й боротьбі з злочинністю. Ефективність нагляду, здійснюваного прокурором, породжує прагнення прокурора не тільки встановити конкретне правопорушення закону, але й створити умови, які виключали б порушення закону в майбутньому. “Прокурор не може обмежитись принесенням протесту, винесенням постанови або направленням подання, він повинен не “знімати з контролю” хід усунення порушень закону до тих пір, коли не буде впевненим в досягненні поставленої мети. Лише за такої умови нагляд прокурора буде по-справжньому дієвим і досягне бажаного результату” [7, с.377].

В процесі дослідження суті й особливостей ефективності прокурорського нагляду цікаві результати отримав В.Г. Мелкумов. На його думку, прокурорський нагляд буде відповідати необхідним вимогам лише у тому випадку, якщо він буде ефективним. Усе, що робиться для удосконалення прокурорського нагляду, переслідує врешті-решт одну мету - подальше підвищення його ефективності. Особливий підхід до вирішення даної проблеми має А.Ф. Смирнов, який пропонує розглядати питання організації та діяльності прокуратури через систему, утворену з головного, функціонального та допоміжного результатів. Головним результатом організації й діяльності органів прокуратури він вважає стан законності і правопорядку, до функціональних відносять показники, що характеризують виявлення порушень законів й реагування на них, допоміжні результати відображають умови, які формуються органами прокуратури для досягнення головного і функціонального результатів [8, с.284]. В подальшому, удосконалюючи свої погляди, А.Ф. Смирнов поєднав мету і результат діяльності, вказавши, що маючи на увазі визначення мети як бажаного результату, до якого повинні прагнути органи прокуратури, можна встановити, що цілі діяльності можуть бути головні (основні), функціональні та допоміжні. До головної мети він відносить прагнення отримати певний результат в стані законності й правопорядку на території або об'єкті, піднаглядній конкретній прокуратурі, до функціональних - досягнення певного стану діяльності по реалізації повноважень, які свідчать про ступінь і рівень виявлення порушень законів, реагування на них та відновлення порушених прав і законних інтересів; до допоміжних - створення необхідних організаційних, економічних, соціальних умов для ефективної реалізації головних і функціональних цілей [9, с.87]. Викладене свідчить про те, що вчений розглядає мету і результати як рівновеликі поняття. Аналогічну точку зору висловив і В.Г. Михайлов, за думкою

якого ефективними треба називати такі дії або способи дій, які в певній мірі призводять до результату, задуманому як мета [5, с.22].

Між тим результат – це кінцевий підсумок, який завершує собою що-небудь [10, с.587], а мета – те, до чого прагнуть, що треба здійснити. Іншими словами, мета передбачає постановку завдання і те, до чого слід прийти в результаті її вирішення. Результат підбиває підсумки діяльності й дозволяє зробити висновок про те, наскільки ми відхилились від мети. Ефективність управління Н.Я. Клівер обгрунтовано розглядував як співвідношення між результатом та ідеальною метою [11, с.17]. Саме з цих позицій найбільш ефективною буде наглядова діяльність органів прокуратури, яка в максимальній мірі реалізує поставлену мету. Вдало характеризуючи прокурорську діяльність, відомий російський юрист Н.В. Муравйов вказував, що уся вона складається з активних розпоряджень й наполегливого прагнення крізь низку перепон до певної мети [12, с.244].

Виходячи з розглянутого, відмітимо, що під ефективністю прокурорського нагляду за дотриманням трудового законодавства, слід розуміти рівень результативності даного різновиду прокурорсько-наглядової діяльності. Прокурорський нагляд за дотриманням, застосуванням і використанням законодавства про працю буде ефективним, якщо в рамках відповідної адміністративно-територіальної одиниці прокурор своєчасно виявляє порушення учасниками трудових правовідносин приписів нормативно-правових актів, покликаних регулювати трудові та тісно пов'язані з ними відносини, і домагається усунення як означених порушень, так і обставин, що їм сприяють. Прокурорський нагляд неефективний – це означає, що в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці порушення вимог нормативно-правових актів про працю не виявлялись, а якщо й виявлялись, то прокурор не домагався їх усунення, хоча може бути він і здійснював найрізноманітніші заходи для їх виявлення та усунення. Таким чином, ефективність досліджуваного різновиду прокурорського нагляду характеризується двома групами показників. Одна з них характеризує своєчасність і повноту виявлення порушень законів та підзаконних нормативно-правових актів, покликаних регулювати трудові та тісно пов'язані з ними відносини. Інша – характеризує результативність заходів, що здійснюються прокурором з метою усунення порушень законності та обставин, які їм сприяють.

Взагалі, поняття ефективності єдине як для прокурорського нагляду в цілому, так і для окремих його галузей та напрямків всередині галузей, і визначається як ступінь досягнення прокурорами цілей, поставлених в законних та підзаконних нормативно-правових актах. “Проблема підвищення ефективності нагляду за виконанням законів як у цілому, так і за окремими напрямками діяльності прокурорів є сьогодні найбільш актуальною проблемою правової науки і практики прокурорського нагляду. Ця проблема висувається на передній

план ще й тому, що підвищенню ефективності нагляду підпорядковані усі засоби прокурорського реагування на виявлені порушення закону [5, с.481]. Головне в діяльності прокуратури щодо нагляду за дотриманням трудового законодавства, – не допустити учасниками трудових правовідносин порушень останнього. З огляду на це уявляється правильною думка, виявлена Я. Зеленецьким: “Ефективними або доцільними треба називати такі дії чи способи діяльності, які в тій або іншій мірі призводять до результату, замисленого як ціль” [13, с.122]. Звідси, ефективними слід вважати такі акти (дії) прокурора, які призвели або ведуть до бажаного результату – недопущення порушення законодавства про працю учасниками трудових та тісно пов'язаних з ними відносин. Такий підхід до з'ясування сутності, характеру й природи ефективності прокурорського нагляду за дотриманням трудового законодавства дозволяє визначити її поняття як успішне, з мінімальною витратою часу і процесуальних засобів досягнення прокурором цілей щодо попередження й усунення в діяльності суб'єктів трудових правовідносин порушень вимог нормативно-правових актів, покликаних регулювати трудові та тісно пов'язані з ними відносини.

В умовах побудови правової, демократичної держави здійснення прокурорського нагляду за дотриманням трудового законодавства має відбуватись в чітко визначених правових рамках. Про місце права, правового регулювання, нормативно-правового забезпечення в організації будь-яких явищ і процесів в державі та суспільстві неодноразово зазначалось в науковій літературі. З точки зору О.М. Бандурки, головне завдання управлінської діяльності полягає в тому, щоб підібрати виконавців з необхідними трудовими навичками і кваліфікаційним розвитком, об'єднати їх на спільні узгоджені дії, визначити для них загальні цілі, для досягнення яких наділити відповідними правами і обов'язками, створити раціональну організаційну структуру і забезпечити її діяльність необхідними технічними і правовими умовами” [14, с.377]. “Право, – підкреслює Г.Г. Зуйков, – є і засобом, основним інструментом управління соціальними об'єктами, і одночасно регулятором управлінської діяльності, що визначає правові основи організації та здійснення управління, компетенцію органів, зміст, форми і методи їх діяльності” [15, с.216]. По суті, організаційний механізм проведення прокурорського нагляду за дотриманням законності діяльності суб'єктів трудових правовідносин являє собою процес реалізації правових приписів, які виражають волю суспільства в цій галузі діяльності держави. Усі найважливіші аспекти організаційно-управлінської діяльності в досліджуваній сфері прокурорсько-наглядової діяльності, з огляду на їх важливість для забезпечення прав, свобод та законних інтересів суб'єктів трудових правовідносин, повинні бути чітко визначеними нормативно і мати легітимний та прозорий характер. Тому, в установлених правом цілях, формах і межах компетенції суб'єкти організації нагляда-

дової діяльності органів прокуратури за дотриманням законодавства про працю здійснюються: а) правотворчу діяльність, яка полягає в прийнятті необхідних правових норм, у визнанні за тим чи іншим правилом значення норм права; б) правовиконавчу діяльність, яка відповідає законам та підзаконним правовим актам і полягає у виданні й реалізації індивідуальних актів правозастосування; в) правозабезпечуючу діяльність, що має своїм змістом забезпечення вимог законів та інших нормативних актів суб'єктами досліджуваних відносин. Ось чому важлива роль в організаційно-управлінській діяльності будь-яких суб'єктів відводиться праву та його впливу на різні за характером і сутністю суспільні відносини. Розумне поєднання права, його форм і управління, наголошує Н.Н. Іванов, з одного боку сприяє поліпшенню й удосконаленню управління, підвищенню його ефективності і законності, з іншого – підвищенню авторитета права, його соціальної цінності та практичної значущості. Правова регламентація надає управлінню законність, сталість, ефективність. Тому недооцінка ролі права, природно, не може не позначатись негативно як на процесі управління, так і на його результатах [16, с.6]. Як справедливо відмітила С.Г. Березовська, правове регулювання в будь-яких сферах державної діяльності повинно торкатись не лише визначення прав, обов'язків суб'єктів, але й побудови даної системи і, нарешті, основних питань організації діяльності її окремих частин [5, с.32].

Беззаперечно усе зазначене про роль права, правового регулювання в забезпеченні організаційно-управлінських процесів стосується й організації проведення прокурорського нагляду за дотриманням трудового законодавства. В.С. Бабкова про це вказує: “Як свідчення наявності правової форми організаційно-контрольної діяльності прокуратури треба розцінювати й те, що ряд організаційно-контрольних дій здійснюється шляхом прийняття відповідних процедурних актів, регламентуючих поточну організаційно-контрольну діяльність (накази, указівки, рішення колегії)” [17, с.56-57]. В науці управління забезпечення правового регулювання цієї діяльності розглядають як активний фактор досягнення цілей прокурорсько-наглядової діяльності, підвищення її ефективності [18, с.13]. Під правовим регулюванням, регламентацією розуміють встановлення й суворе дотримання певних правил, положень, указівок, інструкцій, нормативів, параметрів по кожному елементу організації праці, закріплення функцій або робіт за певними виконавцями [19, с.74]. Як доводив відомий американський спеціаліст в сфері управління І. Емерсон, “підприємство, позбавлене стандартних писаних інструкцій, не здатне до неухильного руху вперед... П'ять років планового й реєструемого руху вперед дають більше, ніж двадцять років випадкових спроб, результати яких залишаються тільки в пам'яті службовців” [20, с.300].

Необхідність регламентації найважливіших питань

управлінської діяльності, у тому числі й прокурорсько-наглядової, підкреслюється майже усіма дослідниками даної проблематики. Насправді, більшості процесів управління властиві циклічність, повторюваність, отже мають сприятливі умови для опису таких робіт й викладення способу їх виконання та послідовності. Крім того, в організаційно-управлінській діяльності значну роль відіграють формально-логічні роботи, які на відміну від творчих, піддаються регламентації також, як і виконавські. Як обгрунтовано підкреслює Р.О. Халфіна, право регулює не тільки відносини, які виникають в процесі управління, але й саму організацію системи; структуру органів управління; їх функції, порядок діяльності, встановлення певних процедур. В праві закріплюється структура органів управління на всіх рівнях, встановлюються права, обов'язки, відповідальність кожної ланки, її можливості впливу на керовані об'єкти, місце в системі органів [21, с.117]. Врахування цих методологічних положень дозволяє зробити висновок, що прокурорський нагляд за дотриманням законодавства про працю має правовий характер: нормативно-правовими нормами врегульовані порядок організації органів прокуратури, а також діяльність їх посадових осіб по нагляду за функціонуванням суб'єктів трудових правовідносин в процесі виконання ними своїх трудових обов'язків та здійснення трудових прав і законних інтересів. Як слушно зауважує В.Д. Ломовський, прокурорський нагляд, як “своєрідний наглядовий процес, спрямований на виявлення, усунення й попередження правопорушень, регулюється певними правовими нормами, що відносяться до різних галузей національного права” [22, с.44].

Таким чином, ефективність організації прокурорського нагляду за дотриманням трудового законодавства прямо залежить від якості й повноти його нормативно-правового забезпечення. З огляду на це вважаємо недостатньо в ст.259 Кодексу законів про працю України [23] позначки про те, що “вищий нагляд за дотриманням і правильним застосуванням законів про працю здійснюється Генеральним прокурором України та підпорядкованими йому прокурорами”: а) сам термін “вищий нагляд” став пережитком колишнього суспільно-державного устрою і не вживається більше в текстах нормативно-правових актів; б) нагляд прокуратури здійснюється не тільки за “дотриманням і застосуванням законів про працю”, але й за його використанням; в) об'єктивно не можливо однією нормою права відобразити усі особливості прокурорського нагляду за дотриманням, використанням і реалізацією суб'єктами трудових правовідносин законодавства України про працю. З нашої точки зору, усунення, виправлення цих недоліків в нормативно-правовому забезпеченні нагляду органів прокуратури за дотриманням трудового законодавства можливе наступним чином.

По-перше, глава XVIII Кодексу законів про працю України за назвою “Нагляд і контроль за дотриманням

законодавства про працю” має бути заміненою на “Нагляд і контроль за дотриманням, використанням та застосуванням законодавства про працю”. По-друге, у цій главі має бути окрема стаття за назвою “Прокурорський нагляд за дотриманням, використанням та застосуванням законодавства про працю”. По-третє, в частині першій даної статті повинно бути вказано, що організація прокурорського нагляду за дотриманням, використанням та застосуванням трудового законодавства відбувається відповідно до Конституції України та Закону України “Про прокуратуру”. По-четверте, в частині другій статті слід позначити, що предметом прокурорського нагляду в сфері функціонування суб’єктів трудових та тісно пов’язаних з нами відносин є додержання усіма учасниками даного різновиду правовідносин вимог законності в процесі виконання останніми своїх трудових обов’язків та реалізації трудових прав і законних інтересів. По-п’яте, в цій же статті дати визначення поняття нагляду за дотриманням законодавства України про працю.

ЛІТЕРАТУРА

1. Короткий словарь иностранных слов. –М.: Русск. язык, 1988 –975 с.
2. Хаббард Л. Рон. Проблемы работы. –СПб.: Нью-Эра, 1994. –164 с.
3. Афанасьев В.Г., Урсул Д.А. Эффективность социального управления: системно-детальный анализ // Информация и управления: Философские аспекты. –М.: Наука, 1985. –С.3-28.
4. Цветков В.В. Державне управління основні фактори ефективності: політично-правовий аспект. –Х.: Право, 1996. –164 с.
5. Проблемы эффективности прокурорского надзора //Под ред. К.Ф. Скворцова. –М.: Юрид. лит., 1977. –160 с.
6. Государственное управление: основы теории и организации: Учебник //Под ред. В.А. Козбаненко. –М.: Статут, 2000 –912 с.
7. Басков В.И., Коробейников Б.В. Курс прокурорского надзора –М.: Зерцало, 2001. –512 с.
8. Смирнов А.Ф. К вопросу о критериях оценки организации и деятельности органов прокуратуры // Акту-

альные проблемы регулирования правового государства –Х.: Юрид. изд-т., 1990. –С.250-198.

9. Смирнов А.Ф. Прокуратура и проблемы управления. –М.: Кримналогич. ассоциация, 1997. –264 с.
10. Ожегов С.И. Словарь русского языка. –М.: Русск. язык, 1987. –750 с.
11. Кливер И.Я. Управление прокурорской системой в условиях формирования правового государства: Конспект лекций. –М.: ИПК руководящих кадров прокуратуры СССР, 1990. –24 с.
12. Звягинцев А.Г., Орлов Ю.Г. Под сенью русского орла. Российские прокуроры XIX начала XX века. –М.: Российская полит. энцикл., 1996. –428 с.
13. Зеленевский Я. Организация трудовых коллективов. Введение в теорию организации и управления. –М.: Прогресс, 1971. –312 с.
14. Бандурка О.М. Управління в органах внутрішніх справ України. Підручник. –Х.: Ун-т. внутр. справ, 1998 –480 с.
15. Научная организация управления органами внутренних дел //Под ред. Г.Г. Зуйкова. –М.: Академия МВД СССР, 1984. –313 с.
16. Иванов Н.Н. Организация нормотворческой деятельности в аппарате МВД, УВД. –М.: Академия МВД СССР, 1986. –63 с.
17. Бабкова В.С. Организационно-правовые проблемы контроля в прокурорской деятельности. –Х.: Легас, 2001. –176 с.
18. Ленев А.Е. Право и эффективность управления. –М.: Юрид. лит., 1973. –475 с.
19. Кабаченко Т.С. Психология управления: Учебное пособие. –М.: РПА, 1997. –250 с.
20. Научная организация труда и управления //Под ред. А.Н. Щербаня. –М.: Экономика, 1965. –562 с.
21. Халфина Р.О. Право как средство социального управления. –М.: Наука, 1988. –299 с.
22. Ломовский В.Д. Прокурорско-надзорные правоотношения. –Р.-на-Д.: Из-во Ростовского университета, 1987. –160 с.
23. Кодекс законів про працю України // Кодекси України. –2002. –№ 5. –172 с.

Надійшла до редколегії 30.05.2003

ПОПОВИЧ Е.М. УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ НАДЗОРА ОРГАНОВ ПРОКУРАТУРЫ ЗА СОБЛЮДЕНИЕМ ТРУДОВОГО ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА

Рассмотрены вопросы правового регулирования организации и деятельности органов прокуратуры в сфере надзора за соблюдением нормативных предписаний, призванных регулировать трудовые и тесно связанные с ними отношения. Сделан анализ предложенной к Кодексу законов о работе Украины и Закона Украины “О прокуратуре”.

POPOVICH E.M. IMPROVEMENT of normative-LEGAL MAINTENANCE of SUPERVISION of organs of OFFICE of Public PROSECUTOR BEHIND OBSERVANCE of the LABOR LEGISLATION

Questions of legal regulation of the organization and activity of organs of Office of Public Prosecutor in sphere of supervision of observance of the normative instructions are considered, called to adjust the attitudes labor and closely connected to them. The analysis of offers to the Code of laws on work of Ukraine and the Law of Ukraine «About Office of Public Prosecutor» is made.